

Maailman surkein velho

Velho asui korkealla vuorella. Hän eli onnellista elämää, mutta silti häntä vaivasi yksi asia: hän ei osannut taikoa. Kaikki velhot haukkuivat häntä ja sanoivat häntä oudoksi. Velho ei tiennyt miten hän voisi oppia taikomaan? Velho oli onneton niin hän päätti kysyä vanhalta isoäidiltään neuvoa. Hän juoksi isoäitinsä luokse. Isoäiti avasi oven heti.

Isoäiti kysyi: "Mitä sinä täällä teet?"

Velho vastasi: "Miten voin oppia taikomaan?"

Isoäiti kysyi: "Vai että taikomaan, luulin että osaat taikoa."

Velho hermostui: "En osaa, olen ihan surkea!"

Isoäiti vastasi: "Äläpä hätäile, tiedän keinon miten voit oppia taikomaan."

Velho ihmetteli: "Mikä keino?"

Isoäiti naurahti ja sanoi: "Tule ulos."

Ulkona isoäiti antoi velholle mehua.

Isoäiti sanoi: "Tässä on taikajuomaa, se auttaa sinua taikomaan."

Velho katsoi sitä epäroiden mutta otti sitten lasin ja joi sen.

Isoäiti neuvoi: "No niin, ala nyt taikomaan."

Velho otti taikasauvan ja alkoi taikoa.

Velho hihkaisi: "Se toimii!"

Velho muutti kiven lehdeksi ja sammakon madoksi. Illalla isoäiti jutteli velhon kanssa.

Isoäiti sanoi: "Tiedätkös velhoseni, että se juoma ei ollut mitään taikajuomaa vaan mustikkamehua!"

Velho ihmetteli: "Oikeastikko, teinkö sen ihan itse?"

Isoäiti vastasi: "Kyllä, ajattelin että saisit vähän itseluottamusta."

Velholla oli hyvä mieli, nyt hän osaisi taikoa niin kuin kaikki muutkin!

Sen pituinen se.

Kirjoittanut: Edla Timonen, 2 lk

Timonen, Edla: Maailman surkein velho